

CARMEN PRESTET

1. Carmen prestet Deus celi,
V němž by to byl rozum celý
describendi varia.
Qui suevimus sepe radi,
jedli bychom často rádi,
sed ubi cibaria?

2. Non dolore sine gravi,
nemámet' ižádné krávy
neque volatilia.
In reprobum sensum dati
nechtiet' nám nic darmo dáti,
quare agunt talia?

3. Cohors nostra numquam leta
byla-li by tohoto léta,
nisi vestra gracia
jungens, carnes, pisum pani
i dali nám jako páni
pia subventamina.

4. Famem, sitim sepe passi,
propili jsme kukly i pásy
pre grandi penuria.
Dominante nobis siti
takměř nikdy nejsme syti,
patimur crudelia.

5. Sacra nam finita missa
prázdna jest vždy naše mísa,
horrent hinc precordia.
Residentes sepe soli
jedli bychom i bez soli
tristes pre inopia.

6. Nos heredes nostre case,
když nemáme, ktož nám káže
facere convivia.
Nullius sunt verba doli,
bysme zběhali hory i doly,
in vanum fient omnia.

7. Mentē fixi velut rota,
tak vždy bydlí naše rota
cum tota familia:
transfretantes multa vada,
tot' jest hrozná naše vada
quod desunt victualia.

8. Tale carmen vobis cudi,
již nevieme sami kudy,
que sunt placibilia.
Deo dante sumus sani,
uvezemt' i beze saní
vestra nunc donaria.

9. Que donate nobis leti,
netřebat' jest k tomu dáti
preclara potagia.
O plebani, o prelati,
neračte nám z toho láti,
quod legamus vilia.

10. Ita sumus contemplati,
což nám dáte, buoh odplatí
dando centuplicia.
Non licet nomen preterisse
z Zléchovat' sme tovarišie
vestri semper ad omnia.